

O carte cu descoperiri incredibile cu privire
la cauzele psihice ale multor afecțiuni
și cu o terapie nouă, magnifică și gratuită!

**"Toate adevărurile sunt ușor de înțeles după ce sunt descoperite, problema este să le descoperi."
Galileo Galilei**

Sute de milioane de copii din lumea întreagă suferă, cel puțin o parte în viață, de autism, hiperactivitate, mutism, dificultăți de vorbire sau pronunție, apnee, dereglări ale somnului sau pavor nocturn, lipsa apetitului sau retard în dezvoltarea fizică sau emoțională, afecțiuni la care știința actuală nu are momentan nicio explicație verificabilă, cel mult niște ipoteze. La acestea se adaugă alte fenomene ca aversiuni, obsesii, compulsii, apetit capricios, somn agitat, crize de furie sau masturbare infantilă, care deseori nici măcar nu sunt considerate lucruri în afară normalului. La alergii, intolerante și dermatite se dă vina pe substanțe, pe mediu, pe alimente sau pe copil. La semnele din naștere medicina ridică umerii, în timp ce la malformații se dă vina pe gene. Autorul a încercat să descifreze misterele care învăluiesc afecțiunile copiilor, fie psihice fie psihosomatice, fie apărute deja la naștere, fie mai târziu, și a reușit să găsească explicații raționale și verificabile cât și o terapie simplă care a fost deja folosită cu succes în multe cazuri. Această carte vă oferă posibilitatea unei imersiuni în sufletul copiilor, dar și în sufletul mamelor, căci multe din aceste afecțiuni sunt în mod evident urmările unor conflicte și șocuri emoționale trăite de mame și preluate de copii. O imersiune psihologică posibilă datorită relatărilor multor mame și care poate aduce lumina în sfârșit la probleme care până acum au stat în beznă necunoașterii.

ISBN 978-3-948150-01-3

COMANDA CARTII PE SITE (ONLINE)

Cartea se poate comanda online in orice tara din lume de pe acest site:

<https://shop.hominix.de/en/10-books>

sau mai simpl: <https://shop.hominix.de>

Expedierea in Romania se face prin curier rapid, in restul tarilor prin posta

germana. Plata se poate face prin card, Paypal, Revolut sau transfer bancar in RON sau EURO.

**click aici pt. transfer bancar
(nu se face online!)**

PayPal Pay with your
card or your PayPal account

click aici pt. plata cu Paypal

**baga aici datele de la CARD (VISA etc)
pt. plata cu carte de credit si apasa pe BUY NOW**

COMANDA CARTII PRIN EMAIL

Cartea se poate mai comanda prin email cu plata in avans prin Revolut sau prin curier cu plata ramburs: cartenmg@gmail.com

CUMPARAREA CARTII IN MAGAZINE

Pe site-ul de mai sus se afla o lista cu magazinele din anumite orase care vand cartea. Momentan se gaseste in orasele: Bucuresti, Alba Iulia, Bacau, Botosani, Braila, Brasov, Constanta, Craiova, Deva, Iasi, Oradea, Piatra Neamt, Targu Jiu, Targu Mures, Timisoara.

Gabriel Mărgărit

**Terapia V.I.S.
și o imersiune în sufletul
mamelor și copiilor**

Ediția a I-a

Copyright © 2020
Toate drepturile rezervate

Autor și editor:
Gabriel Mărgărit
Blarerstr. 2, 78462 Konstanz,
Germania

Email: cartenmg@gmail.com

ISBN 978-3-948150-01-3

Comandarea cărții

Această carte se poate comanda online aici:
<http://shop.hominix.de/en/10-books>

Sau prin e-mail: cartenmg@gmail.com

Alte cărți ale autorului:
„Noile legi biologice – Volumul 1“

Avertisment

SUNTEȚI RUGAȚI SĂ CITIȚI CU ATENȚIE ACEASTĂ PAGINĂ!

Atragem atenția și avertizăm cititorii acestei cărți, care este adresată în principal psihologilor, homeopaților, terapeuților și tuturor celor care vor să devină, de următoarele lucruri:

- în această carte sunt prezentate numai informații, conținutul nu are menirea sau intenția de a înlocui sfaturile unui medic, o consultație, un diagnostic sau un tratament medical.

- nu există nicio garanție că informațiile sau opiniile prezentate aici sunt adevărate, mereu adevărate sau că nu există greșeli.

- autorul cărții nu este medic.

- autorul cărții nu poate fi tras la răspundere pentru nicio consecință ce decurge din utilizarea acestor informații.

- legile biologice descoperite de dr. Ryke Geerd Hamer și conflictele care duc la manifestări psihice sau psihosomatice descriu doar o posibilă cauză, mai pot exista și alte cauze. Aceste legi nu sunt recunoscute de medicină.

- metodele terapeutice sau remediile energetice descrise în această carte nu sunt cunoscute sau recunoscute de medicina sau știința clasică, nu funcționează mereu sau la oricine, au limitări și nu au fost descrise cu menirea de a substitui un tratament medical, ci doar ca informații.

- cazurile și mărturiile personale din această carte reprezintă situații și experiențe individuale, care nu pot fi generalizate sau luate ca exemplu. Rezultatele pozitive menționate în unele relatări pot fi doar urmarea unei întâmplări, al efectului placebo, al unui alt efect sau al unui miracol medical rar întâlnit.

Vă sfătuim să consultați întotdeauna un medic autorizat ori de câte ori aveți o întrebare sau preocupare referitoare la starea sănătății dumneavoastră sau a unui copil/membru al familiei și să evitați orice formă de autotratament sau autodiagnosticare.

Mulțumiri

În primul rând, îi mulțumesc Domnului Iisus, fără ajutorul Său, nicio descoperire folositoare omenirii nu este posibilă.

În al doilea rând, le mulțumesc tuturor celor care au contribuit cu cazuri și experiențe personale. Toate aceste mărturii sunt de o valoare inestimabilă. Fără ele, cartea aceasta și-ar pierde mult din valoare. Teoria fără exemple este greu de înțeles, iar conflictele sufletești rămân o simplă definiție, în lipsa exemplelor.

Le mulțumesc, de asemenea, atât tuturor celor care m-au ajutat, într-o formă sau alta, la apariția acestei cărți, cât și familiei, care a avut multă răbdare și înțelegere pentru munca și timpul investit în toți acești ani.

Această carte reprezintă o călătorie virtuală în sufletul copiilor, în sufletul mamelor, în sufletul nostru. Un suflet foarte sensibil, care trebuie protejat, întărit, reparat, încurajat, alinat. Sper ca aceste informații să vă facă să înțelegeți mai bine natura și sensibilitatea sufletului.

Domnul să vă binecuvânteze și să vă lumineze!

Gabriel Mărgărit

Cuprins

Despre legile biologice și terapia V.I.S.	13
Regulile terapiei	16
Diferența între terapie și programare hipnotică	18
Și la discuția cu sufletul putem fi înțeleși greșit	19
Tipurile de mame și terapia V.I.S.	20
Recomandări pentru a putea descoperi conflictele.....	21
Legăturile invizibile dintre cei care se iubesc	22
Despre legile biologice	24
Prima lege biologică	24
Simptomele fazei de conflict activ (CA).....	26
Simptomele fazei de reparație (PCL).....	27
Conflictele congelate	29
Șinele	31
Conflictele congelate	39
Mic lexicon psihosomatic	42
Amintrile copiilor din viața intrauterină și din primii ani de viață.....	43
Amintiri din timpul sarcinii	44
Amintiri din primii ani de viață	46
Amintiri de la grădiniță.....	47
Diferite modalități de a comunica cu sufletul	48
Comunicare cu ajutorul gândului.....	48
Când rugămintele nu mai ajung.....	49
Vorbitul în somn pentru diferite motive	50
Vorbitul în somn pentru a afla conflictele copiilor	50
Vorbitul în somn ca metodă de a preveni conflicte.....	52
Experiențe cu terapia V.I.S.	53
Reușite cu terapia V.I.S.	53
V.I.S. folosit în mod greșit sau cu efecte negative.....	59
V.I.S. fără efect	64
V.I.S. la adulți.....	64
V.I.S. de la distanță.....	67
V.I.S. la animale	68
Somnolența mamelor când aplică terapia V.I.S.	70
Reacții la V.I.S.....	71
Reacții – oftat.....	71
Reacții – vorbit, ridicat, tresărit, zâmbit etc	72
Reacții – trezire sau agitație	75
Reacții – simptome fizice sau psihice	76
Reacția copiilor supărați pe mamă.....	77
Reacții în ziua după V.I.S.	79
Conflicte rezolvate în starea de veghe sau prin conștientizarea mamei	80
Programe hipnotice, puterea fricii, dorinței și credinței	83
Programe induse de șocuri vizuale în timpul sarcinii	83
Programe care afectează dinții	84
Programe care afectează comportamentul	85

Programe care afectează aspectul fizic	87
Programe care afectează creșterea	88
Comportament copiat de la animale	89
Programe induse de apelative, alintări sau porecle	90
Simptome copiate de alții	92
Diverse programe hipnotice de la cuvinte	93
Efectul placebo	96
Efectul fricii și al calmului	97
Dispariția simptomelor de la bucurii sau schimbări	98
Conflicte cauzate la naștere	99
Îmbolnăvire și vindecare de la frică sau dorințe.....	105
Conflicte preluate de adulți de la copii	105
Conflicte preluate de părinți sau bunici	106
Conflicte preluate de la mamă înaintea sarcinii	106
Conflicte preluate de la mamă în timpul sarcinii	107
Stările mamei din timpul sarcinii copiate de copil.....	108
Conflicte preluate de la mamă după naștere	110
Conflicte preluate de la tată	116
Conflicte preluate de la bunici.....	117
Conflicte cauzate de frica părintelui pentru copil.....	118
Conflicte menținute de frica mamei	120
Conflicte induse de furia mamei.....	122
Conflicte cauzate de greșelile celor care au grijă de copii.....	123
Conflicte induse de greșeli la îngrijirea copilului	123
Conflicte produse de cearta părinților.....	125
Conflicte produse de dezamăgirea pentru sexul copilului	127
Conflicte induse de forțarea de a mânca sau înghiți ceva	129
Conflicte produse de separarea de cei dragi	130
Conflicte cauzate plecarea mamei	131
Conflicte cauzate de plecarea tatălui	133
Conflicte cauzate de trezirea copilului fără mamă.....	134
Conflicte produse de interacțiunea cu alți copii.....	135
Conflicte de la gelozia pe frați/surori	136
Conflicte produse de alți copii.....	137
Conflicte cauzate de deochi sau mirarea cuiva	138
Conflicte din cauza musafirilor, călătoriilor sau a locurilor noi	142
Conflicte produse la creșă, grădiniță, școală.....	144
Conflicte cauzate de începerea creșei sau a grădiniței.....	144
Conflicte petrecute la creșă sau la grădiniță	145
Conflicte cauzate de începerea școlii.....	148
Conflicte suferite la școală	149
Conflicte cauzate de pofte și dorințe nesatisfăcute	151
Conflicte din cauza tunsului sau pieptănatului.....	152
Conflicte de devalorizare la sport sau jocuri.....	153
Conflicte induse de ritualuri bisericești	155
Conflicte produse la botez	155
Conflicte produse la biserică	157

Conflicte produse de decese și înmormântări	157
Rezultate false ale analizelor și diagnostice greșite ca surse de conflicte	158
Sex și greutate estimate greșit la ecografie	159
Supoziții eronate de sindrom Down.....	160
Malformații și probleme inexistente în realitate	161
Probleme inexistente la inimă.....	164
Analize cu rezultate false.....	165
Valoarea fierului din sânge	166
Analize RH și TORCH cu rezultate false	167
Teste auditive cu rezultate false	168
Teste de alergii cu rezultate false	168
Conflicte cauzate de internări sau manevre medicale	169
Regres în vorbire/dezvoltare	169
Respingerea părintelui	170
Compulsii.....	171
Fobii.....	171
Simptome fizice	173
Conflicte produse sperieturi.....	178
Sperieturi de la accidente și traumatisme.....	178
Sperieturi de la hemoragii sau valori anormale al sângelui	179
Sperieturi de la amenințări	181
Sperieturi cauzate de animale	184
Sperieturi produse de lucruri banale	186
Sperieturi de la glume proaste.....	189
Sperieturi de la povești	190
Sperieturi de vânt, furtună, tunete	192
Sperieturi de la țipăt, tușit, strănut	192
Sperieturi produse de persoane deghizate (clown, Moș Crăciun).....	196
Sperieturi produse de filme, emisiuni, desene animate	197
Sperieturi produse în locuri de joacă și parcuri de distracții	200
Sperieturi produse în parcuri cu dinozauri sau muzee	202
Sperieturi de la sunete puternice	203
Sperieturi cauzate de vise urâte.....	205
Agitație, hiperactivitate	206
Agresivitate, violență, autorânire	209
Agresivitate, tendința de mușca, zgăria, lovi	209
Agresivitate față de copiii mici	211
Agresivitate verbală	211
Violență față de alți copii.....	212
Autorânire	213
Mania de a distruge sau de a arunca cu lucruri	215
Tendința de a se lovi sau de a cădea	216
Mania de a ciupi.....	217
Alăptare și înțărare	218
Simptome apărute după înțărare.....	218
Vorbitul în somn pentru o înțărare ușoară.....	221
Refuzul sânelui	226

Alergii și intoleranțe	228
Intoleranța la lapte/lactoză.....	229
Intoleranța la gluten sau cereale	232
Alergie la înțepături de insecte	234
Diverse alergii la alimente.....	235
Alergie la praf, polen, soare.....	237
Apetit, alimentație	239
Lipsa apetitului de la conflicte suferite de copil	240
Pierderea apetitului de la cuvinte, deochi, vomă	242
Lipsa apetitului preluată de la mamă.....	244
Aversiunea față de anumite alimente sau mâncăruri	246
Lipsa apetitului în anumite locuri sau din cauza unor persoane	252
Sățietate sau anumite stări de la anumite alimente	253
Aversiunea față de linguri(țe).....	254
Tendința de a se îneca cu mâncare; simptome de la mâncare solidă	255
Foame exagerată.....	256
Lipsa apetitului rezolvată cu apă programată	256
Autism	258
Aversiuni	266
Aversiunea față de mamă sau tată	266
Aversiunea față de schimbarea scutecelor sau punerea pe spate	269
Aversiuni față de anumite persoane.....	270
Aversiunea față de îmbrățișări, ținut de mână, luat în brațe	272
Aversiunea față de haine, scutece, pantofi.....	273
Aversiunea față de mersul cu mașina, rău de mașină	277
Aversiunea față de culori sau lumină.....	279
Aversiunea față de atingeri	279
Aversiunea față de pieptănat.....	280
Aversiunea față de apă sau spălat	280
Aversiune față de a face ceva singur	282
Aversiunea față de statul pe oliță sau wc.....	282
Aversiunea față de pat sau anumite locuri	283
Aversiunea față de anumite mișcări și poziții	285
Aversiunea față de desenat, numărat, învățat	286
Aversiunea față de grădiniță.....	287
Compulsii, ticuri, obsesii	288
Tic - clipitul și strângerea ochilor.....	290
Tic - sugerea degetelor sau a mâinii	291
Tic - roaderea unghiilor și ruperea pielitelor	293
Tic - zgârierea și ciugulirea lucrurilor	294
Tic - scoaterea limbii, mușcarea, sugerea sau lingerea buzelor	295
Tic - dat din cap, umeri sau sprâncene	295
Tic - legănarea corpului.....	296
Tic - diverse alte ticuri.....	296
Obsesia pentru anumite jocuri sau jucării.....	297
Obsesii pentru cifre și matematică.....	297
Obsesia pentru anumite culori	298

Obsesii legate de căutat, ținut și ascuns lucruri.....	298
Obsesia pentru anumite lucruri	300
Obsesia pentru anumite persoane.....	300
Compulsie - mâncatul de nisip, pământ și alte lucruri indigerabile	300
Compulsii legate de păr	303
Compulsii legate de haine	305
Cleptomania	305
Mania de a țipa.....	306
Tendința de a se murdări la masă.....	306
Manii legate de mers sau sărit.....	307
Manii legate de numărât, aliniat.....	307
Obsesia pentru mamă.....	308
Diverse compulsii și obsesii.....	308
Masturbare infantilă și obsesii legate de lucruri sexuale.....	309
Compulsia de a încorda anumiți mușchi sau de a se apăsa sau freca undeva.....	315
Dezvoltarea fizică - stagnare	317
Stagnare la luarea în greutate	317
Întârzierea creșterii în înălțime	320
Stagnarea dezvoltării penisului	321
Fobii legate de acțiuni.....	322
Frica de apă, spălat sau înot	322
Frica de a vărsa	328
Frica de a se dezbrăca	329
Frica de tăiatul unghiilor	330
Frica de a sta singur	332
Frica de a fi furat.....	333
Frica de întuneric și de a dormi singur.....	333
Fobii legate de animale și insecte	337
Frica de câini, pisici și alte animale cu blană.....	337
Frica de insecte	338
Fobii legate de boală, moarte sau fantome	340
Frica de fantome, monștrii sau umbre.....	340
Frica de moarte	341
Fobii legate de elementele naturii	342
Frica de foc	342
Frica de furtună, vânt, ploaie, tunete.....	342
Fobii legate de locuri.....	343
Frica de locurile de joacă sau de locuri noi.....	343
Frica de grădiniță	344
Fobii de locuri aglomerate sau de pădure	345
Fobii de locuri strâmte (claustrofobie).....	345
Frica de lift.....	346
Frica de coborâri și miscări descendente	346
Frica de înălțime	347
Frica de locuri cu iarbă sau nisip	348
Frică în mașină.....	348

Fobii legate de obiecte	349
Frica de vecu sau oliță	349
Frica de a anumite obiecte	349
Frica de ace.....	350
Frica de motoare și mașini.....	351
Fobii legate de persoane.....	354
Frica de a pierde mama, anxietate de separare	354
Anxietate de separare rezolvată cu remedii	356
Frica de copii	358
Frica de medic	359
Frica sau rușinea de oamenii străini.....	360
Frica de preoți și bărbați cu barbă sau mustață	362
Frica de a oameni deghizați	362
Furie - Tantrum.....	363
Crize de furie	363
Dorința copilului de a mușca mama sau obiecte.....	367
Gelozie	368
Setea.....	369
Lipsa setei sau aversiune față de băut apă	369
Sete exagerată.....	371
Ticuri la băut apa	371
Simptome fizice – malformații și semne congenitale	372
Simptome fizice – febra.....	377
Simptome fizice – transpirația.....	383
Transpirație în timpul alăptării	384
Transpirație la cap	385
Transpirație la gât	387
Transpirație la palme	387
Transpirație la picioare tălpi	388
Transpirație la trunchi sau în alte zone	388
Simptome fizice – epiderma.....	389
Cazuri epidermă – cap, față, urechi	390
Cazuri epidermă – trunchi sau zone multiple	392
Cazuri epidermă – mâini, brațe și picioare	396
Cazuri rezolvate cu apă programată	398
Simptome fizice – derma	400
Simptome fizice – părul.....	403
Stagnarea sau încetinirea creșterii părului	403
Simptome fizice – apnee, spasmul hohotului de plâns.....	405
Simptome fizice – căile urinare	410
Retenția urinară	411
Incontinență - enurezis	412
Urinare frecventă sau usturimi - cistită / „infecție urinară”	414
Simptome fizice – dantura și gura.....	419
Întârzierea ieșirii dinților sau erupție dureroasă.....	419
Scrâșnitul dinților (bruxism).....	421
Carii, abcese, durere de dinți și măsele.....	422

Demineralizarea dinților și pete pe dinți	423
Dinți în plus sau mult mai mari.....	425
Dinți strâmbi	425
Ieșirea precoce a dinților	426
Salivație excesivă.....	426
Tendința de a se îneca cu apă sau mâncare	426
Tendința de a-și mușca limba	427
Fren lingual îngroșat/scurt sau palatul gurii prea înalt.....	427
Simptome fizice – sistemul digestiv	429
Reflux, regurgitare	430
Colici abdominale, dureri de burtă.....	431
Diaree, vomă, greață, balonare, eructații, indigestie	432
Răul de mașină.....	436
Constipație	436
Simptome fizice – testicule și ovare, penis, vulvă	441
Testicule și ovare	441
Prepuț inflammat, fimoză, labii lipite	443
Simptome fizice – sistemul locomotor (oase, mușchi, tendoane, articulații)...	445
Probleme cu închiderea fontanelii.....	446
Platfus, picioare curbate, deformate.....	447
Picioare inegale.....	452
Mersul pe vârfuri	452
Întârzierea mersului sau a ridicatului	454
Mers strâmb	455
Somnul	456
Dificultatea de a adormi	456
Treziri frecvente.....	460
Agitație în timpul somnului	462
Trezire la o anumită oră	465
Poziții nefirești în timpul somnului.....	467
Comportament neobișnuit la adormire.....	469
Comportament neobișnuit în timpul somnului.....	469
Somn posibil numai în anumite locuri sau circumstanțe.....	471
Aversiunea față de învelire	472
Aversiune față de anumite poziții în somn sau în pat	474
Trezirea la cel mai mic zgomot.....	477
Ochi întredeschiși în timpul somnului	477
Vise recurente sau coșmaruri	478
Pavor nocturn (trezire din cauza unui coșmar)	481
Pavor nocturn și insomnie rezolvate cu remedii	489
Tristețe, depresie.....	491
Copii plângăcioși sau triști.....	491
Vorbirea.....	492
Bâlbâiala	492
Întârzierea sau dispariția vorbirii (mutism).....	497
Blocajul vorbirii eliminat cu apă programată.....	502
Tulburări de pronunție	503

Vorbire neinteligibilă.....	508
Copilul nu spune „mama” sau „tata”	510
Inversarea ordinii cuvintelor în propoziție.....	511
Dificultăți legate de cifre	512
Metode care pot ajuta la depistarea sau rezolvarea conflictelor	516
Cererea unui vis sau idei pentru a afla conflictul.....	516
Trucuri și ritualuri folosite de mame și bunici.....	519
Experimente cu apă programată	521

Despre legile biologice și terapia V.I.S.

Orice încercare de a vindeca un simptom al cărui cauză nu este cunoscută este o adevărată rătăcire prin întuneric și, adesea, o pierdere de timp și energie. Altfel arată însă lucrurile atunci când cauza exactă este cunoscută. Atunci, lucrurile devin simple și chiar miraculoase, deși nu este vorba de niciun miracol. Orice miracol este, în realitate, o lege naturală neînțeleasă încă. Spălarea mâinilor înainte de operații a chirurgilor a fost cândva „miracolul” care a salvat pacienții de infecție și moarte. Cinzeci de ani i-au trebuit medicinei să accepte ideea dezinfectării mâinilor înainte de operații, după ce doctorul Semmelweis a dovedit acest lucru. Soluțiile simple sunt privite de către cei mai mulți oameni ca fiind ori un „miracol” sau „vrăjitorie”, ori un lucru ridicol sau nefuncțional, în timp ce soluțiile complicate sau scumpe sunt luate drept „știință”. Însă tocmai aici este greșeala, căci, dimpotrivă, adevărul și soluțiile veritabile sunt mereu simple. Iar lucrurile explicate în această carte sunt foarte simple – atât de simple, încât mulți cititori se vor plesni cu palma peste frunte și se vor mira când vor realiza că până acum nu le-a văzut și recunoscut nimeni, nici pediatrii, nici psihologii, nici terapeuții, nici logopezii, nici homeopații și nici părinții. Toată lumea s-a mulțumit să primească explicații standard și teorii neverificate sau a crezut chiar că anumite simptome prezente sau anumite comportamente neobișnuite ar fi „normale”, „un defect genetic” sau „sunt moștenite”. Iar părinții s-au chinuit să-și trateze copiii cu terapii anevoioase, complicate, scumpe, majoritatea fără succes sau cu un efect mult prea mic. Din fericire, și trecerea

timpului vindecă multe simptome, ceea ce face ca, în cazul terapiilor îndelungate, să nu se mai poată spune exact dacă terapia sau doar trecerea timpului a ajutat. Această terapie poate fi aplicată numai de părinți sau de cei care îngrijesc copilul, ei sunt singurii care pot să descopere cauzele simptomelor copiilor lor și să aplice această terapie. Terapia este simplă, absolut gratuită și eficientă, așa cum o dovedesc sutele de cazuri prezentate, și ea poate ajuta inclusiv la rezolvarea unor probleme care, actualmente, nu sunt nici măcar privite ca fiind ceva anormal („așa sunt unii copii”, „unii copii cresc mai încet”, „unii copii vorbesc mai târziu/mănâncă puțin, vorbesc rârâit” etc.)”. Pentru a folosi însă cu succes această terapie, ea presupune întâi depistarea sau cunoașterea cauzei care a dus la schimbări. Iar cu privire la cauze, cartea aceasta devine interesantă și utilă și psihologilor, terapeuților, medicilor, căci terapia în sine e numai o mică parte a acestei cărți.

Descoperirea terapiei

Terapia V.I.S. – sau VORBITUL ÎN SOMN - a fost dezvoltată de către autor în anul 2009, după citirea unei revelații (aparent, din surse divine) care l-a inspirat și în care i se recomanda mamei unui copil, care nu era „cuminte”, a vorbi cu sufletul copilului în timpul somnului și a-l ruga același lucru pe care mama l-ar fi rugat și dacă el ar fi fost treaz. Cunoscând natura sufletului, autorul a realizat imediat faptul că dacă acest lucru funcționează într-un astfel de caz, atunci ar trebui să ajute și în cazul urmărilor unor traume sau sperieturi. Puțin mai târziu, o mamă din familie, al cărei copil avea pavor nocturn în urma unei sperieturi a fost prima care a pus în aplicare această metodă, după ce i s-a explicat cum se procedează.

Efectul a fost fenomenal. După acest prim succes, autorul a început să facă terapia vorbitului în somn cunoscută și altor mame. Au urmat apoi, cu trecerea anilor, multe rezolvări „miraculoase” ale multor conflicte suferite de copii, rezolvări realizate chiar de către mamele copiilor. Conștient de pericolul hipnozei și al comenzilor hipnotice, autorul a recomandat încă de la început evitarea comenzilor și a „programării” pentru a nu dăuna sufletului, terapia bazându-se doar pe explicații, rugăminți și încurajări.

Singura condiție, și în același timp limitare, a terapiei este cunoașterea incidentul causal, lucru care nu este mereu posibil. La început, autorul știa încă prea puține lucruri despre cauzele reale ale afecțiunilor. Acest lucru s-a schimbat abia după studierea legilor biologice din Noua medicină germanică (NMG, legi descoperite de medicul german dr. med. Ryke Geerd Hamer) și după realizarea propriilor descoperiri în domeniul legilor biologice.

Dintr-un puzzle compus inițial din elemente izolate a început să se formeze o imagine nouă și completă, din care reieșea în mod clar faptul că cele mai multe multe manifestări ale copiilor mici au la bază tot un anumit conflict emoțional (șoc, surpriză, traumă, sperietură, accident) și că majoritatea acestor conflicte nu aveau cum să fi fost trăite mereu de copilul însuși, ci erau conflicte trăite de mamă în timpul sarcinii, la naștere sau după naștere și preluate de copil de la mamă.

La doisprezece ani de la descoperirea terapiei, la șapte ani de la descoperirea legilor biologice și la trei ani de la realizarea principiilor care stau la baza afecțiunilor copiilor, cu ajutorul Domnului și al multor mame inspirate și luminate, a venit timpul pentru o carte care să facă această metodă de terapie cunoscută unui public mai larg, împreună cu cauzele adevărate ale afecțiunilor psihice și psihosomatice

ale copiilor, cauze necunoscute până în acest moment inclusiv specialiștilor în NMG.

Diferența față de metoda americană numită „sleeptalk”

În anul 2015 sau 2016 am auzit pentru prima dată despre o terapie americană, în care mama îi vorbește copilului în somn, terapie numită „sleeptalk”. Am crezut inițial că cineva mi-a preluat ideea sau că altcineva a avut aceeași idee, însă am fost dezamăgit să constat că este vorba de cu totul altceva și, mai ales, că această „terapie” este, de fapt, ridicolă sau chiar dăunătoare. Americanii sunt într-o oarecare măsură obsedați de a spune „te iubesc” și de hipnoză, autosugestii și comenzi hipnotice, iar cel care a dezvoltat această metodă nu a făcut altceva decât să combine aceste două obsesii. A ieșit o „terapie” la care mama este învățată să-i spună copilului, în mod repetat, în timpul somnului, că îl iubește. Asta-i tot. Și cum americanii sunt experți în vânzări și exportul a tot felul de prostii, această „terapie” a ajuns chiar și în România, unde mulți experți oferă seminare despre cum să-i spui în somn copilului că-l iubești, nici măcar ceva în plus. Evident că asupra copiilor cărora le e frică de a-și pierde mama sau care nu s-au simțit iubiți în sarcină are un anumit efect și acest lucru. Însă între terapia V.I.S. (vorbitul în somn) și metoda americană există o diferență enormă, dacă le-am compara, ar fi precum comparația dintre a trage ziua, la țintă, cu o pușcă cu lunetă și a trage cu praștia pe câmp, noaptea, fără o țintă anume.

Programarea subconștientului (a sufletului) în starea de hipnoză sau somn (același lucru), cu ajutorul comenzilor sau a unor afirmații repetate, încalcă cel mai fundamental principiu al vieții, și anume liberul arbitru, și trebuie deci evitată. Hipnoza ca metodă terapeutică – adică folosită

pentru anihilarea unei anumite reacții – este o metodă dăunătoare sufletului, căci cu ajutorul ei se inoculează noi programe. În ciuda unui efect pozitiv care poate apărea, există efecte negative care nu se văd imediat. Hipnoza se poate folosi fără pericol (probabil) cel mult la depistarea cauzei unui conflict. Cei mai mulți oameni, mai ales terapeutii și psihologii, nu par să fie conștienți de pericolele și daunele pe care le aduce programarea subliminală, ca cea recomandată de metoda „sleeptalk” sau alte „terapii” similare. Terapia V.I.S. încearcă să scape copilul de un program hipnotic instalat în momentul unui șoc sau apărut în urma unor cuvinte spuse („programare”), pe când „sleeptalk” încearcă să introducă o nouă programare cu ajutorul cuvintelor. Diferența este mare și evidentă.

Diferența dintre V.I.S. și sleeptalk din punctul de vedere al unei utilizatoare care a folosit ultima metodă: *„Tocmai ce mă gândeam că și eu am îngroșat rândurile celor care practicau sleeptalk. Știam atât de bine tehnica, citisem atât de mult despre asta, încât puteam să dau lecții, până am descoperit terapia vorbitului în somn și mi-a întors ideile pe dos. Nu e ca și cum am citit și, gata, m-am luminat instant. La început am avut dubii. Apoi am citit de multe ori până am procesat, am cântărit informațiile și am realizat, ca și atunci când am descoperit NMG, că V.I.S. are mai multă logică și sens.”*

La ce se poate folosi V.I.S.?

Vorbitul în somn se poate folosi ca terapie suplimentară pentru aproape orice problemă care a fost cauzată de un șoc emoțional, mic sau mare, sau de o programare hipnotică, cu condiția de a cunoaște un posibil eveniment cauzal. Până acum, această metodă de terapie a fost folosită cu succes la diverse fobii, aversiuni și ticuri, la comportamente compulsive și obsesii, la întârzieri în

creștere sau dezvoltare, apetit prost sau capricios, probleme la vorbire sau pronunție, masturbare infantilă, pavor nocturn, coșmaruri, tantrum, gelozie, rău de mașină, eczeme din cauza separării de mamă și la alte manifestări psihosomatice (simptome fizice induse de șocuri sau conflicte emoționale/psihice).

V.I.S. se mai poate folosi și pentru a încuraja și explica copiilor lucruri pe care ei nu le înțeleg rațional la vârsta respectivă (de exemplu, apariția unui nou frate și gelozia pe acesta) sau pentru a evita apariția unor posibile conflicte, în urma unor evenimente viitoare apropiate (botez, plecarea mamei, intervenții medicale etc.), însă în aceste cazuri trebuie avută mare grijă ca să nu alunecăm în versiunea greșită de hipnoză/programare sau să dăunăm în loc să ajutăm.

Consultați un medic sau psiholog de încredere pentru a putea stabili cauza afecțiunii și un tratament corespunzător, această terapie are limite, nu înlocuiește terapiile standard, nici sfatul unui medic sau psiholog și nici nu este adecvată pentru afecțiunile care au la bază alte cauze și pentru multe afecțiuni cu simptome fizice. În plus, cauza reală nu este mereu ușor de găsit iar unii copii nu reacționează la mesaje primite în somn.

frumoasă când pui în practică ce afli pe grupul V.I.S.”

Schimbarea comportamentului copilului după separarea de mamă: „Am plecat pentru 6-7 ore câteva zile la rând! Un dezastru! Fetița nu mai mănâncă așa ca înainte, nu mai doarme, nu vrea să mai facă la oliță, nu se mai joacă cum o făcea înainte, ci stă numai după mine chiar și la toaletă și ar strica tot ce e în jurul ei.”

Copiii nu pierd mama din ochi după separare: „Comportamentul ambilor copii, despărțiți de mine la naștere, era total schimbat. Erau atașați de mine și nu puteam nici la baie să merg. După ce am aplicat terapia V.I.S., copilul mai mic e independent, pot să merg la baie fără să plângă, rămâne și se joacă și pot să fac prin casă treburi, fără să ceară în brațe. În schimb, cu băiatul cel mare m-am chinuit, căci nu știam ce știu acum.”

Reacția copilului după plecarea mamei: „Uneori, când mă întorc acasă, copilul vine repede la mine și ridică mânuțele să îl iau în brațe, dar alteori mă evită câteva minute, apoi vine la mine, însă de fiecare dată întoarce capul în altă parte când îi vorbesc. Când avea mai puțin de două săptămâni, am fost plecată câteva ore ca să îi fac certificatul de naștere. La întoarcere, m-am uitat la el să îl salut și a întors privirea într-o parte. Mi-am dat seama imediat că era supărat.”

Amintirea copilului despre plecarea mamei: „Ceva asemănător am pățit și eu cu fetița mea (aproape patru ani) acum câteva zile. Se trezise în vreo trei nopți cu un plâns neconsolat și tot tacâmul. În a patra zi m-a întrebat expres despre o plecare de-a mea de lângă ea, care avusese loc cu vreo un an și ceva în urmă; i-am povestit tot, ce, cum și de ce. Din noaptea aia nu s-a mai trezit așa!”

Legănare obsesivă și smulgerea părului după separarea de mamă: „Cam pe când avea fetița 1,5 ani, m-am internat de urgență în spital (am fost operată). Timp de 14 zile nu mi-au adus-o la spital, nu voiam să sufere văzându-mă acolo, nu voiam să o văd cum pleacă de la mine, așa că am zis că e mai bine să nu mă vadă deloc. Când am ajuns acasă, fetița mea stătea în pat, legănându-se ca acei copii din orfelinate și își smulgea părul, apoi sugea degetul. Nu vă pot explica în cuvinte ce șoc am avut. Deși a fost acasă cu mama mea și soțul meu, i s-a oferit toată dragostea, eu lipseam. Aveam cu ea o formă de alint deosebită: o mângâiam cu părul meu peste față, pe năsuc. Bănuiesc că din cauza asta ea își smulgea părul și apoi sugea degetul, ținând smocul de păr între degete, gâdilându-se astfel la nas.”

Copil supărat de plecarea scurtă a mamei: „Cu două săptămâni în urmă, a trebuit să mă întâlnesc cu o prietenă. Am plecat pe la ora 18 și m-am întors acasă la ora 23. Fetița (trei ani) rămăsese acasă cu soțul. A fost pentru prima dată când o lăsam seara cu el. Până acum n-am lipsit niciodată seara. Fetița a fost cam tristă, nu a vrut să mănânce nimic în lipsa mea, tot zicea că nu vrea nimic. Când m-am întors acasă, totul a fost ok, i-am dat să mănânce și ne-am culcat. În săptămâna ce a urmat, a fost foarte nervoasă și supărăcioasă, nu mă asculta deloc. După vreo 10 zile m-am gândit că poate fi supărată fiindcă am lăsat-o în acea seară cu soțul. I-am vorbit în somn despre asta. A doua zi, i-au ieșit bubițe pe funduleț, pe mâini și pe tălpi. Mi-am dat seama imediat că a suferit un conflict de separare. Bubițele le are și acum, dar trec încet, de la sine.”

Reacția copilului după plecarea mamei: „Uneori, când mă întorc acasă, copilul vine repede la mine și ridică mânuțele să îl iau în brațe, dar alteori mă evită câteva minute, apoi

Dezvoltarea fizică - stagnare

Stagnare la luarea în greutate

Copilul nu lua în greutate (conflict preluat de la mamă, din sarcină): „Băiețelul meu (opt luni) stagna în greutate. În sarcină eu am reținut foarte multă apă și m-am îngrășat 28 de kilograme. Abia mă mai mișcam, iar lumea se mira de mine, fiindcă eram foarte mare. I-am spus în somn băiețelului că acela a fost doar conflictul meu și că el nu mai e în burtica mea. I-am spus că el poate mânca atât cât dorește, pentru că el e în creștere rapidă și are nevoie să mănânce ca să crească mare. Două luni a stat pe loc, iar acum, după ce i-am vorbit în somn, a luat într-o săptămână 420 de grame.”

Copilul nu ia în greutate din cauza mamei: „Băiețelul meu mănâncă bine, cantitativ, pentru vârsta lui, dar lua foarte puțin în greutate. Într-o seară l-am așezat pe cântar și am constatat că slăbise 200 de grame. Atunci am zis că ceva se întâmplă. Am citit despre cauze și mi-am dat seama că eu în timpul sarcinii eram obsedată să nu iau mult în greutate. După trei săptămâni l-am pus iar pe cântar și avea cu cel puțin 500 de grame mai mult. Doar am conștientizat cauza și lucrurile s-au rezolvat.”

Copil slab (probabil de la frica mamei de naște greu un copil mare) „Fetița mea a fost mereu pe linia de jos la kilograme, în special în prima lună de viață. Eu, în ultimul trimestru de sarcină, am fost stresată să nu fie prea mare, pentru că îmi doream să nasc natural. Teamă nefondată, copil de 3,05 kg, naștere naturală fără probleme. Faptul că a

luat greu în greutate a dus la alte conflicte legate de alăptare. O să vorbesc cu ea în somn.”

Copil foarte slab (medicul a avertizat mame cu privire la greutate): „Copilul meu cel mijlociu este slab și înalt. Mie mi se pare în regulă, dar el este nemulțumit. Azi m-a lovit o revelație: în sarcină, doctorul m-a avertizat să am mare grijă la kilograme, fiindcă el nu își asumă riscurile sarcinii unei persoane supraponderale. Probabil copilul a preluat conflictul meu, deși mănâncă.”

Copilul nu ia în greutate din cauza unei fraze șocante spuse mamei: „Copilul are alergii la proteina laptelui de vacă și a luat foarte greu în greutate. A avut și șapte luni de stagnare. Am început să îi vorbesc în somn despre faptul că m-am îngrășat foarte mult în sarcină, despre faptul că nu eram mândăcioasă, despre injecțiile făcute după naștere și trauma avută. Despre multe i-am vorbit, dar fără rezultat. După ce i-am vorbit despre ziua în care o persoană foarte dragă m-a șocat cu o remarcă pe care a făcut-o: ‘Tu nu te vezi cum arăți?’, a luat constant în greutate. Nu mult, nu puțin, dar lunar pune câteva grame pe el.”

Copilul nu ia în greutate din cauza cuvintelor mamei: „Am depistat de ce fata mea (șase ani) nu ia în greutate decât foarte puțin. Eu mă gândisem că e așa slăbuță pentru că soțul e la fel. Ea obișnuia să mănânce orice până la 2-3 ani, apoi dintr-odată nu a mai vrut carne în bucăți, dar carne tocată (sarmale, cârnați, crenvurști) mânca. Acum mănâncă foarte bine, de aici mă tot gândeam de ce nu se pune pe ea. Nu îmi amintesc să o fi forțat să mănânce ceva care nu îi place, dar eu îi tot ziceam: ‘Mănâncă și tu, să pui cărniiță pe tine’. Ea, când auzea cuvântul cărniiță, se bloca pentru că nu îi place cărniița. Asta am depistat

Întârzierea sau dispariția vorbirii (mutism)

Întârzierea vorbirii copilului apare ori de la sperieturi sau supărări trăite de copil (internare, vaccinare, luat sânge,. dat copilul la bunica/creșă etc.), ori de la conflicte preluate de la mama, în sarcină sau după naștere: mama nu mai vorbește cu cineva sau e supărată pe cineva, a ținut ascunsă sarcina, are secrete. Mai pot fi și programe hipnotice de la vorbe sau deochiuri. O întregă armată de logopezi nu a putut descoperi cauza acestei probleme. Mai găsiți cazuri cu pierderea vorbirii în capitolul „*Conflicte induse de manevre medicale.*”

Copilul nu mai vorbește după plecarea mamei pentru mai multe zile: „Când cel mare avea aproape doi ani, am fost la spital să îl nasc pe fratele lui. Din cauza complicațiilor, am stat mai mult în spital, iar cel mare a rămas cu bunica paternă, pe care nu o știa, ci o văzuse doar pe camera web, când vorbeam cu ea. Când m-am întors acasă din spital, el nu mai vorbea. Efectiv a încetat să mai vorbească și să mai scoată sunete. Are aproape cinci ani și încă ne chinuim la capitolul vorbire.”

Întârzierea vorbirii cauzată de programarea mamei: „Al patrulea copil al meu a vorbit după 2,6 ani. Nu spunea nimic, dar știa tot. Conflictul a fost faptul că eu le spuneam tuturor că mă bucur că nu vorbește, fiindcă vorbeau deja ceilalți trei destul. I-am vorbit în somn și a funcționat!”

Blocajul vorbirii după ce copilul a fost speriat de vecina cu insulte: „Cel mic a început să vorbească devreme, dar se blocase la câteva cuvinte. Cauza: într-o seară, una dintre vecine a venit supărată foc pentru că făceau copiii gălăgie afară și a început să insulte. De atunci, nu am mai vorbit

cu ea. Când mi-am dat seama de cauză, i-am vorbit copilului în somn, dar am și reînceput să-mi salut vecina. De atunci, copilul a început să pronunțe o grămadă de cuvinte.”

Blocajul vorbirii după ce s-a speriat că o să moară câțelul: „Astăzi, la somnul de la prânz, când a ațipit puțin, am vorbit cu băiatul în somn, cu sufletul lui. Nu îmi dau încă seama cât de real a fost totul, însă l-am întrebat ce anume îi blochează vorbirea. Deși și-a dat drumul, iar acum leagă cuvinte și uneori spune și câteva propoziții, simt că mai are blocaje de care nu îmi dau seama. L-am întrebat dacă l-a speriat ceva și mi-a răspuns că da. În momentul acela i-am simțit frica și mi-a venit să plâng instantaneu. L-am întrebat ce l-a speriat și mi-a venit în minte un câine. Tot un câine îmi apăruse și când am turnat cositor. Acum mi-am amintit că, în săptămâna când l-am conceput, am avut la bloc trei câțeluși salvați, cărora le găsisem stăpâni. De una dintre cățele m-am atașat foarte mult și am simțit că e diferită față de ceilalți. Cu vreo două zile înainte, înghițise un os și i-a rămas blocat în gât. M-am panicat și a fost nevoie de intervenție ca să i-l scoată. Poate fi asta un conflict care să îl blocheze? *Update:* Partea despre căței a fost o foarte interesantă experiență. După ce i-am vorbit despre ea în somn, băiatul și-a dat drumul mai bine la vorbire.”

Copilul nu mai gângurește după o ceartă în familie: „La două zile după botez, copilul nu a mai gângurit două săptămâni, deși înainte ‘vorbea’ foarte mult. Nici acum nu știu exact cauza blocajului, dar după ce i-am vorbit despre o ceartă din familie, când s-a trezit, a început să gângurească.”

Copilul vorbește puțin din cauza unui conflict preluat de la mamă: „I-am vorbit în somn copilului despre dorința mea de a mușca la nervi și de a tăcea când eram supărată, deși aveam,

Mama: „I-am vorbit fetiței mele de două ori în somn, explicându-i situația și cerându-i iertare. Pe 13 februarie, dimineața, a pronunțat pentru prima dată pe R corect. Când am pus-o să repete nu a mai reușit. Pe 18 februarie a pronunțat iar R într-o propoziție și de săptămâna trecută a început să folosească litera R în aproape toate cuvintele.”

Fetița pronunță R după ce mama a depistat conflictul : „Fetița mea nu îl spunea pe R. În sarcină mă certam zilnic cu fostul soț din cauza unei persoane cu numele care începe cu R. La trei săptămâni după ce am vorbit cu ea în somn și am conștientizat situația, fetița mea spune un R perfect!”

Copilul pronunță R a doua zi după ce mamei i se explică posibila cauză: „Nepoata mea (șase ani) nu-l pronunța pe R. Părinții mei au crescut-o de la trei săptămâni. Acum trei zile am prins-o pe mama într-o discuție și am văzut că rezonează cu ceea ce îi spuneam eu. Ea îmi spune că la șase ani nepoata nu-l pronunța încă pe R. Am întrebat-o cum îi cheamă pe părinții cumnatei: tatăl, Romică, cu care ea nu vorbește de ani de zile, având numeroase conflicte. I-am spus mamei că asta ar putea fi conflictul în cauză. ‘Posibil’, a spus ea, oarecum nedumerită. M-a sunat astăzi și mi-a spus foarte bucuroasă că nepoata îl pronunță corect pe R, după multe ore de logopedie și chinuială a copilului. Unii ar spune că e o coincidență.”

Mama ar fi dorit să-l strige lumea Șerban: „Soțul meu e rârit. Băiatul lui din prima căsnicie e tot rârit. Băiatul nostru (trei ani), la fel. Pe băiat îl cheamă Ianis Șerban. Ianis, ales de amândoi, Șerban, de mine. După ce s-a născut, numele Ianis nu-mi mai plăcea și mi-aș fi dorit să-l strige lumea Șerban, dar nu îl striga nimeni așa.

I-am vorbit de problema numelor, i-am spus că este a mea și îl iubesc oricum l-ar chema. I-am spus că, dacă vrea, poate pronunța corect, însă la fel pronunță în continuare. Se poate prelua râriala de la tată, genetic?”

Comentariu: *nu cred că-i „genetic”, în cazul tău conflictul este încă activ, căci ție încă nu-ți place numele Ianis. Soluția ar fi să-i spunei toți Șerban.”*

Mama: „Nu îmi place Ianis. Mi-aș fi dorit să-mi pot impune să-mi placă, ca multe lucruri pe care le facem, vrem, nu vrem. Știu că nu-l pot păcăli în somn că îmi place. Doamne, chiar că e evidentă soluția. Uitasem partea despre conflictul încă activ. Câteodată mi se par foarte încurcate căile astea.”

Dificultatea pronunțării sunetului R din cauza cezaRienei: „Acum 27 de săptămâni vă scriam că fetița mea la cinci ani nu pronunța R corect. S-a rezolvat problema. Am vorbit cu ea în somn vreo săptămână. Cauza a fost cezariana. I-am explicat exact cum a fost nașterea, din cauza cui a fost cezariană, cât de dezamăgită am fost de procesul nașterii, nu de rezultat, și cât de oribil m-am simțit pentru că a trebuit să stau la recuperare, unde mi-o aduceau foarte rar, de faptul că am fost dezamăgită de mine, de naivitatea mea, și i-am lăsat să îmi răpească ceva atât de frumos și natural.”

Două persoane nu se bucură de sarcina mamei: „Băiatul meu (19 ani) nu îl spune bine pe R. La aflarea sarcinii, tatăl nu a fost încântat, nici mătușa copilului – Florian și Victoria. Eu am spus scurt să nu mai îndrăznească să pomenească de avort. Cred că acesta e conflictul. După ce au înțeles, chiar l-au iubit, din sarcină chiar. După naștere, l-au iubit și mai mult, pentru că a fost un copil tare bun și vesel, până acum, mare fiind. Parcă nu mă ține să-i stric inima acum, povestindu-i astea.

Apetit, alimentație

Un șoc emoțional mai semnificativ duce la majoritatea oamenilor la oprirea sau reducerea apetitului. Reducerea poftei de mâncare este un simptom principal al fazei de conflict activ. Acest lucru este valabil și pentru copiii mici. Un apetit general mic/capricios sau aversiunea față de anumite mâncăruri și alimente pot fi cauzate de următoarele conflicte:

- mama a vărsat sau a avut greață în timpul sarcinii
- mama nu a putut consuma o anumită mâncare în timpul sarcinii
- mama a mâncat ceva anume în exces în timpul sarcinii
- mama a fost obligată să mănânce ceva anume de către mama sa, iar copilul a preluat acest conflict
- mama a fost vegană sau vegetariană în sarcină/lăuzie sau a considerat anumite alimente ca fiind nesănătoase
- mama a ținut dietă în timpul sarcinii sau după naștere
- mamei i-a fost frică să nu se îngrășe în sarcină sau după naștere
- mama a vărsat din cauza unei anumite mâncăruri în sarcină
- mama a avut diabet gestațional și și-a controlat strict alimentația în timpul sarcinii/lăuziei
- mama nu a putut suferi mirosul unui anumit fel de mâncare în sarcină
- un conflict activ al mamei sau lipsa apetitului mamei sunt preluate de copil
- mama are păreri sau informații negative despre alimentele respective
- mama ține o dietă sau e nemulțumită de greutatea ei
- copilul s-a speriat chiar în timp ce mânca ceva
- copilul a fost deocheat de cineva care s-a mirat cât de bine mănâncă acesta
- copilul a fost forțat să bea lapte praf în maternitate
- copilul a fost silit să mănânce ceva la grădiniță/bunici etc.
- copilul a fost obligat să guste un aliment care nu i-a plăcut
- copilul sau mama s-a înecat cu anumite alimente
- copilul a vomat o anumită mâncare și a dezvoltat apoi o aversiune față de aceasta
- copilul nu mănâncă în prezența unei anumite persoane de la conflicte asociate cu acea persoană
- copilul a dezvoltat inconștient o frică de lingură/linguriță din cauza împărțășaniei sau a unui control medical efectuat cu spatula
- șoc indus de tăierea frenului limbii sau de altă operație
- copilului sau mamei i-a fost pusă o sondă sau a fost intubat(ă) în spital

Lipsa apetitului de la conflicte suferite de copil

Lipsa poftei de mâncare din cauza unui conflict recent: „De dimineață am făcut omletă, ne-am pus la masă cu copilul și el a refuzat mâncarea. Zic: ‘Nu din nou!’ Refuză iar și iar. Îmi amintesc că aseară, stând în fund, a căzut din pat și s-a speriat destul de tare. M-am gândit să îi dau remedii Bach, dar mi-am dat seama că pot vorbi întâi cu el, treaz fiind, despre eveniment. L-am întrebat dacă își amintește de căzătură și lovitura de la cap și a oftat instant. Mi-a zis că da. L-am asigurat că a trecut și e în siguranță. Imediat după, a acceptat mâncarea și a mâncat o porție bună.”

Poftă de dulciuri sau apetit mărit de la plictiseală: „Cel mai clar se poate observa la copii foamea de plictiseală. Dacă mă duc cu ei în parc, mănâncă toată ziua o banană, un covrig, un pumn de migdale și beau o sticlă cu apă. Când stau în casă la tv, playstation sau alte activități neplăcute, care nu le dau energie, încep să urle că le e foame și ar mânca orice, non-stop. De fapt, atunci când ești prins într-o activitate care-ți hrănește sufletul, te încarci cu energie și nu prea mai ai nevoie de mâncare.”

Lipsa poftei de mâncare cauzată de trei conflicte suprapuse: „Despre lipsa poftei de mâncare a copilului meu (doi ani) am povestit cu ceva timp în urmă. Copilul a început să mănânce după ce i-am vorbit în somn despre cum mă obliga mama să mănânc tot când eram mică. A durat două-trei săptămâni miracolul, apoi mânca trei zile, dar puțin, și o săptămână stătea doar cu lapte de sân; și tot așa. I-am mai vorbit în somn despre diverse lucruri, dar fără niciun rezultat. După ce am citit despre cum împărțășania la copii poate să producă

repulsie față de mâncare, mi-am amintit cât de abuziv a băgat preotul lingurița cu vin în gura copilului meu, la botez, și cum a urlat până s-a terminat tot evenimentul din biserică. I-am vorbit despre asta și de a doua zi a început să mănânce trei porții de mâncare, să poftască și să ceară de mâncare. Și-a depășit orice record la cantitatea de mâncare mâncată într-o zi. A trecut mai bine de o săptămână și parcă apetitul începuse ușor să scadă. Apoi mi-am amintit despre tăierea frenului de sub limbă, când avea patru luni. I-am vorbit în somn despre asta și apetitul și-a revenit din nou.”

Pierderea apetitului din cauza unei sperieturi în timpul mesei: „Acum o săptămână, copilul meu a căzut de pe o bancă din parc în timp ce mânca. A fost călduț în noaptea aceea și a doua zi. I-am dat pe loc Aconitum CH30 și Arnica CH30 și i-am vorbit în somn. Dar în decurs de cinci zile slăbise 1,5 kilograme și nu mai mânca nimic în afară de lapte de sân. Îmi era clar că se schimbase totul din ziua cu pricina. Mi-am dat seama că am omis să îi spun în somn despre faptul că el mânca în timpul șocului avut. I-am vorbit din nou, de data asta asigurându-l că mâncarea nu are vreo vină în căzătura lui, i-am spus că poate să mănânce cum o făcea de obicei, fără teamă, fiindcă a trecut totul și el poate depăși acest episod, căci e puternic, curajos etc. Azi e a treia zi de când mănâncă cu drag și deja îl simt mai greu în brațe. Doamne, cât de atenți trebuie să fim, dar merită, căci îi scutim de atâtea neplăceri și îi ajutăm enorm.”

Lipsa apetitului de la forțarea de a mânca (rezolvată): „După mult vorbit în somn și multe remedii Bach, tot nu o scoteam la capăt cu lipsa poftei de mâncare a fetiței mele. Am turnat și cositor, dar nu prea am înțeles formele. Într-o zi, mi-am amintit despre copilăria mea și cum

Fobii legate de acțiuni

Frica de apă, spălat sau înot

Frica de apă, spălat sau înot sau aversiunea față de acestea, apare de la o sperietură petrecută în apă sau la spălat, este o frică preluată de la mamă sau urmarea unei sperieturi în sarcină, la naștere sau după naștere. Chiar și un șoc la ruperea apei poate duce la un astfel de conflict. La copiii mici cauza poate fi spălutul cu apă prea fierbinte/rece/cu forța/de o persoană cu care nu este obișnuit sau care îl bruschează. Asta se poate întâmpla deja în maternitate, asistentele pot speria copilul la spălare. Copiii mai mari sunt speriați des de glume proaste prin aruncarea în apă sau băgatul cu forța sub apă sau la tentative de înot. Însă orice sperietură petrecută în baie, la duș, în mare sau la piscină poate duce la un conflict cu urmări, de exemplu înghițirea apei la înotat, lovirea de către un val, un sunet puternic care sperie copilul în timp ce face baie. O altă cauză frecventă este botezul. Frica de spălat pe cap sau față este de obicei de la un conflict de asfixiere (real sau imaginar) de la naștere (copilul nu a respirat imediat, a avut cordonul în jurul gâtului, stagnarea fazei de expulzie) sau din cauza înecării cu ceva (apa, mâncare, băuturi), i-a intrat șampon sau apă în ochi sau a fost scufundat la botez. Și frica mamei că se poate asfizia în somn copilul poate duce eventual la aceste fobii.

Frică de a fi spălată pe cap: „Fetița (doi ani) avea frică mare de spălutul pe cap. I-am vorbit în somn despre momentul nașterii. A avut cordonul după gât și au scos-o cu ventuza. I-am

zis că a trecut și acum totul e bine. A doua zi am spălat-o pe cap și ea singură și-a aruncat cu apă pe față. Aseară am spălat-o iar pe cap și am zis să văd dacă merge cu adevărat, că poate prima dată a fost o coincidență, dar am spălat-o tot fără plânsete.”

Copil cu frică de apă din cauza sperieturii de la botez: „La botezul copilului nu am zis că nu vreau să-l bage sub apă, am încercat cât mai calmă să fiu, să nu mă simtă bebelușul stresată, și să atrag energie pozitivă. Nu l-a băgat în apă de tot, dar i-a pus apă pe cap și i-a venit pe față. S-a speriat teribil! Până la nouă luni a urlat la baie, chiar și la chiuvetă, când îl spălăm pe mâini sau pe față, și tremura. Îl puteam spăla în vană numai băgându-mă și eu cu el în brațe. Apoi mi-am amintit că până la botez nu avea frică de apă. I-am vorbit în somn o dată, pe la șase luni, dar nimic. Apoi i-am mai vorbit de două ori și împreună cu remediul *Bach Mimusulus* a scăpat de frica asta. Acum face prăpăd de bucurie cât îi place apa!”

Frică de apă din cauza botezului traumatizant: „Traumatizant a fost și botezul băiatului. Alte botezuri și mi se păruseră blânde, preoții se purtau delicat cu bebelușii. Pe băiatul meu l-a băgat în apă de trei ori, atât de brusc, încât a stropit jumătate de biserică cu apa din cristelniță. Am încremenit cu toții. Nici acum, la 11 ani, nu îi place să îi curgă apă pe față când îl spăl pe cap. Până pe la șase ani l-am spălat cu urlete. Chiar și atunci când nu știam NLB făceam legătura între frica lui de a se spăla pe cap și experiența de la botez.”

Frică la apa pe față (rezolvată): „Primul conflict rezolvat: frica de apă, când îi atinge fața. Am citit pe grup că poate fi vorba despre frica mamei, avută la naștere, ca pruncul să nu se sufoce. Mi-am dat seama că, fiind pe masa de operație, m-am speriat

care duce automat la programe hipnotice pe care copiii le preiau de la mamele lor. Simptome interpretate ulterior ca „intoleranță” sau „alergie” se pot instala și în urma testelor care „dovedesc” alergiile și intoleranțele, teste al căror rezultat sunt foarte des fals pozitive. Un astfel de test reprezintă pentru mulți oameni o dovadă clară și un adevăr și atunci credința în alergen sau alergie e foarte mare și greu de eliminat. Și după așa un diagnostic și un program indus de credința respectivă, apar deseori imediat simptome noi, care înainte nu existau.

Intoleranța la lapte/lactoză

Intoleranță la lactoză (rezolvată):

„Fetița mea are șapte ani, iar de la vârsta de trei ani am descoperit că, după ce consuma lactate, i se înfunda nasul și nu mai putea respira. Nu are rost să vă povestesc câte analize a făcut, câte răceli, otite și cât antibiotic a luat. Am citit relatarea unei mămici care a scăpat de alergii și am prins curaj. I-am vorbit fetei în somn despre multe conflicte legate de alăptare și laptele de vacă, dar fără succes. În urmă cu trei săptămâni, i-am vorbit în somn despre momentul nașterii, când a avut nevoie de oxigen pentru a respira, și apoi, pentru că nu am avut voie să o alăptez și au încercat mai multe formule de lapte praf până au găsit o formulă pe care să o tolereze (până am avut acces să o pot alăpta). La câteva zile după ce i-am vorbit în somn, a consumat lactate fără probleme. Acum, copilul meu poate mânca lactate. Încă mă întrebă: ‘Mama, am voie să mănânc?’ Chinul copilului meu a luat sfârșit datorită acestor informații.”

Intoleranță la lapte rezolvată cu V.I.S.: „Copilul meu avea alergie la proteina din lapte. I-am vorbit despre

separările din spital și i-am spus că poate mânca acum orice, că nu mai e alergic. Nici nu i-am mai făcut analize. Apoi am început să îi dau un biscuie cu lapte, apoi briose cu iaurt și apoi mi-a cerut ciocolată. Nu i-au mai ieșit eczemele care îi umpleau fundulețul și îl făceau să aibă un somn agitat. Nici mie nu-mi vine să cred ce simplu a fost! Sărăcuțul, ce l-am mai chinuit cu analize la câte 2-3 luni!”

Intoleranță la lapte (rezolvată):

„Am un băiețel de un an și patru luni. De când s-a născut are gaze dureroase și greu de eliminat. Am încercat, ca mamă, toate remediile recomandate de pediatru, am zis că e încă mic și nu are sistemul digestiv încă format. Pe la șapte luni, am descoperit că are și alergie la lapte. Am început un regim strict amândoi, am ținut și regim fără histamină, în ideea că poate asta îi provoca gazele. Între timp, am descoperit grupul V.I.S. și mi-am dat seama că e posibil ca explicațiile să fie altele. Ca atare, i-am vorbit în somn despre alergiile mele, despre un episod de rinită alergică avut în sarcină, care m-a speriat rău, și despre faptul că el nu trebuie să preia conflictele mele. La următoarele analize, alergiile la lapte a dispărut.”

Intoleranță la lactoză: „Am reușit să rezolv dermatita bebelușului meu (alergie la laptele de vacă, citrice, roșii, brânzeturi) prin vorbitul în somn. La 38 de ani am rămas însărcinată cu al treilea bebe, sarcină dorită foarte mult de mine, dar de soțul meu cred că nu, căci toată sarcina mi-a făcut viața un calvar. Din punct de vedere medical, totul a fost ok până la șapte luni, când, la ultima ecografie, i s-a observat un chist pe intestin bebelușului. Nu prea m-am panicat. Înainte să nasc am refăcut ecografia și era totul ok. Am născut la 41 de săptămâni, naștere indusă. Cauza: diabet gestațional. Nașterea nu a fost grea, au fost două ore de travaliu intens, dar le-am

Masturbare infantilă de la excitația mamei în sarcină: „Am avut poftă de sex în timpul sarcinii cu primul copil și nu stăteam cu soțul mereu în acea perioadă, pentru că așa era conjunctura, să stăm separați. Băiatul cel mare a avut mai mereu penisul în erecție. Acum, la 11 ani, simte nevoia să se masturbeze. Cred că a început de pe la opt ani.”

Masturbare infantilă de la excitația mamei în sarcină: „Băiatul meu (patru ani) se masturbează de la vârsta de doi ani. Stă cu mâna la penis și uneori simt că îl mănâncă, pentru că apoi se zbate să bage mâna în pantaloni. Când e fără pantaloni, își ține penisul cu o mână și cu arătătorul de la cealaltă mână îl presează, parcă vrea să bage degetul în el. Recunosc că am fost excitată și am făcut sex în timpul sarcinii.”

Fetița ține obsesiv mâna între picioare: „Fetița mea (2,5 ani) stătea cu mâna la ‘păsărică’. Acest comportament a ținut 10-14 zile și era pe zi ce trece mai accentuat. Atunci m-am hotărât să-i vorbesc în somn. I-am spus că a copiat această mâncărimă de la mine, însă eu sunt femeie, iar ea e fetiță și nu are nevoie de ea. I-am spus că nu mai este la mine în burtică, ci este o ființă separată de mine și am rugat-o să renunțe la acest obicei, acum, că i-am explicat de unde vine această mâncărimă. I-am mulțumit fiindcă a venit să mă asculte și i-am spus că o iubesc. Și a funcționat! De două zile nu a mai făcut! Este extraordinar!”

Copilul se joacă compulsiv cu penisul: „De câteva luni, băiatul (opt ani) căpătase un obicei care nu mi se părea firesc, ba chiar mă supăra maxim: aproape în orice moment în care nu făcea nimic cu mâinile, își ducea mâna în pantaloni și se juca cu penisul. L-am întrebat adesea de ce făcea asta și ce simțea. Spunea că

simțea plăcere și că îi făcea masaj. L-am tot rugat să înceteze, pentru că ‘nu e frumos’. La o zi după ce am reușit să rezolv un conflict al fetei, i-am zis soțului: ‘Cred că știu de ce băiatul își duce mereu mâna în pantaloni. Îți amintești dacă, în timp ce eram însărcinată cu el, în luna a opta, ai recurs la acest gest pentru că ți-ai fi dorit să facem dragoste și nu s-a putut sau te-am refuzat?’ A răspuns că nu mai știe, dar că e posibil. Apoi i-am spus că el trebuie să îi vorbească în somn despre asta copilului. Timp de câteva zile m-am tot gândit cum să formuleze, ce să îi spună, ba chiar și soțul m-a întrebat la un moment dat ce să îi spună, că nu știa. Și chiar în acel moment mi-am dat seama că nu l-am mai văzut în ultimele zile pe băiat făcând asta.”

Un șoc în timpul concepției induce viitorului copil obsesii sexuale:

„Am realizat ieri că fiica mea (aproape cinci ani) a fost concepută în timpul unui act sexual neplăcut pentru mine. În acea vreme, actul sexual începea cu un sărut (care nici astăzi nu îmi place, pentru că e doar în timpul actului sexual, nu și în restul zilei), apoi el mă ridica pe mine deasupra. Eu terminam foarte repede (era mult timp plecat din țară), dar el avea orgasm doar dacă mă penetra pe la spate. De cele mai multe ori mă durea, dar așteptam să termine. Eu îmi doream foarte mult să îmi mângâie sânii. De doi ani, fetița mea mă trage de sâni cu orice ocazie posibilă, într-un mod neplăcut și dureros. Alt gest neplăcut din partea ei este că, de câte ori mă vede întoarsă cu spatele, mă mângâie pe fund, spune ‘fundulică’ și mă îmbrățișează pe la spate, lucru care mă scoate din minți. De asemenea, mă îmbrățișează dintr-o parte și își freacă păsărica de piciorul meu. Mă îmbrățișează normal doar la cererea mea și nu cu tragere de inimă. Eu îmi doream mereu să fiu privită în ochi de soțul meu, mângâiată, sărutată pe față

timpul procedurii, apoi, riscul de avort spontan etc. După ce i-am vorbit în somn, acum zece zile, fetița nu a mai plâns noaptea. Se mai trezește noaptea, cere apă, vrea la baie, dar vorbește calm.”

Pavor nocturn după o sperietură cauzată de căderea unui obiect:

„Băiețelul meu s-a speriat într-o noapte, când au căzut de pe dulap niște puzzle-uri de lemn și s-a produs un zgomot destul de puternic, astfel încât s-a trezit țipând. De atunci, în fiecare noapte, se trezea țipând, dar nu la aceeași oră. Abia după o săptămână i-am vorbit în somn și după aceea nu s-a mai trezit țipând.”

Pavor nocturn și treziri noaptea după operație:

„Am o fetiță hiperactivă (opt ani). De mică are frică de somn. Când eram însărcinată cu ea, aveam cele mai oribile coșmaruri. A fost supusă unei operații cu anestezie totală la șase luni. De atunci au început coșmarurile: treziri de zece ori pe noapte, cu țipete, strigăte, urlete. Asta a fost până pe la doi ani, apoi s-au rărit, se trezea de 1-2 ori pe noapte și, eventual, vorbea în somn. I-am vorbit în somn și avem trei zile de când are un somn liniștit. Nu îmi vine să cred! Nici nu se trezește noaptea, nici nu vorbește în somn, iar când se trezește îmi zice că a dormit fără frică. A fost o reușită totală!”

Coșmaruri cu pavor nocturn cauzate de desenele animate:

„Băiețelul meu (2,4 ani) s-a speriat în urmă cu câteva luni bune de un personaj de desene animate, pe nume Bubba, pe care, de altfel, îl plăcea. Într-o noapte, cu vreo două luni în urmă, a avut un coșmar, a țipat brusc în somn, a sărit pe mine ca o broscuță și nu-mi mai dădea drumul. A urmat un episod de plâns strașnic. Când l-am întrebat de ce plânge, ce l-a speriat, mi-a spus efectiv că a fost Bubba și că acesta s-ar afla în dressingul din dormitorul

nostru. S-a liniștit imediat apoi. Nu am luat nicio măsură la momentul acela. Dar episoadele de frică față de acest Bubba s-au tot repetat. Acestea nu constau în coșmaruri, dar nu exista seară, înainte de culcare, să nu-l pomenească și să nu spună că Bubba este rău și se află ascuns după draperie de data asta. Băiețelul doarme în pat în zona draperiei și atât de frică i-a fost, încât m-a pus să schimbăm locurile. Am dormit câteva nopți cu locurile schimbate. Acum cinci nopți, m-am hotărât să-i vorbesc în somn și să-i explic cine și ce este acest Bubba. A avut efect! A doua seară, când ne-am pus la culcare, nu a mai pomenit de acest personaj și a dormit înapoi la locul lui. Au trecut deja cinci nopți și totul este foarte bine.”

Coșmar de la un film, transformat într-un vis cu final fericit:

„Joi seara ne-am uitat la filmul ‘Man in black: international’, știind că juniorii dormeau. Dar fiu-meu nu dormea și, auzind televizorul, a venit tiptil la noi în cameră. Până să realizăm că e acolo, a apucat să vadă fix o fază cu un monstru care mănca cuiva capul. Nu a zis nimic, am râs, i-am zis că doar se prefac. Noaptea de joi spre vineri a fost bine. În noaptea de vineri spre sâmbătă s-au culcat juniorii bine-mersi, dar pe la două noaptea fiu-meu trăgea de mă-sa, fiindcă visase ceva urât. A povestit exact faza pe care o văzuse la televizor, doar că cel cu capul lipsă era el acum. Îl calmează soția, însă realizează că juniorul începe să frigă. Avea febră masivă. Îi mai povestește o dată că e în siguranță cu noi, ce a văzut a fost un accident, nu e în pericol etc. Până dimineața îi trece febra. La somnul de prânz, ca să întăresc cumva intervenția, repet cam aceleași chestii spuse de soție, dar adaug că, dacă mai vine monstrul în vis, el e stăpânul visului și poate controla monstrul cum vrea el. Acum devine interesant: se trezește juniorul după somnul de amiază și îmi

COMANDA CARTII PE SITE (ONLINE)

Cartea se poate comanda online in orice tara din lume de pe acest site:

<https://shop.hominix.de/en/10-books>

sau mai simpl: <https://shop.hominix.de>

Expedierea in Romania se face prin curier rapid, in restul tarilor prin posta germana. Plata se poate face prin card, Paypal, Revolut sau transfer bancar in RON sau EURO.

**click aici pt. transfer bancar
(nu se face online!)**

PayPal Pay with your
card or your PayPal account

click aici pt. plata cu Paypal

**baga aici datele de la CARD (VISA etc)
pt. plata cu carte de credit si apasa pe BUY NOW**

COMANDA CARTII PRIN EMAIL

Cartea se poate mai comanda prin email cu plata in avans prin Revolut sau prin curier cu plata ramburs: cartenmg@gmail.com

CUMPARAREA CARTII IN MAGAZINE

Pe site-ul de mai sus se afla o lista cu magazinele din anumite orase care vand cartea. Momentan se gaseste in orasele: Bucuresti, Alba Iulia, Bacau, Botosani, Braila, Brasov, Constanta, Craiova, Deva, Iasi, Oradea, Piatra Neamt, Targu Jiu, Targu Mures, Timisoara.